

عنوان مقاله:

کاربرد روش تحلیل عاملی در تعیین شاخصهای روستاشهری و سنجش میزان تطابق وضع موجود با تعریف آن، در روستاهای حوزه نفوذ کلانشهر تهران

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

غزال کرامتی - استادیار گروه معماری دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران مرکزی

علی حسین پور - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

در پی تحولات سریع در جوامع شهری، دامنه گسترش کلانشهرها فراتر از اراضی پیرامونی رفته و روستاهای خودکفای پیرامون را در خود بلعیده و دچار دگرگونی های کثیری نموده است. روستای تاریخی به محله ای مصرفی بدل گشته که اراضی طبیعی خود را به خدمت مصارف سودجویانه درمی آورد. در راستای شناخت این پدیده، تعاریف متعدد و نظریات مطرح شده پیرامون واژه «روستاشهر» بیان و عدم جامعیت معنا و مفهوم آن مشخص گردید. در ادامه با توجه به ریشه های پیدایش این مفهوم و همچنین نظریات و تجارب مرتبط با آن، 42 معیار روستاشهری تعریف شد. در ادامه با استفاده از روش AHP سه بافت ویژه با پیشینه روستایی (جماران، طرشت و کن) روستایی واقع در حریم پایتخت (پس قلعه) سعی در تشخیص روستاشهرترین محدوده گشته که پس از بررسی های صورت گرفته، این نتیجه حاصل شد که کن روستاشهرترین محدوده نسبت به گزینه های دیگر بوده و از اولویت بالاتری در اقدامات روستاشهری برخوردار است.

کلمات کلیدی:

بافت روستایی کلان شهر، روستاشهر، روستای تاریخی کن، کلانشهر تهران، روش تحلیل عاملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544502>

